

Κείμενο & εικονογράφηση
του Δημήτρη Γεωργοπάλη

Κατασκήνωση δεινοσαύρων

Γεόμενο & εικονογράφηση του Δημήτρη Τεωροπάλη

Επιμέλεια / Έκδοση: Γουβία Τσέτη

www.intermed.com.gr

Θα ήταν ένα ακόμη ζεγνοιαστο καλοκαίρι για τα μικρά δεινοσαυράκια της περιοχής «άσπρο δόντι». Τέσσερις κολλητοί δεινόσαυροι ήταν έτοιμοι και φέτος για αξέχαστες περιπέτειες στην κατασκήνωση δεινοσαύρων. Ή ετοιμόλογη Δώρα, ο ευαίσθητος Χάρης, ο ιπτάμενος Βάκης με τα αστεία του και ο Μίλτος ο εξυπνάκιας.

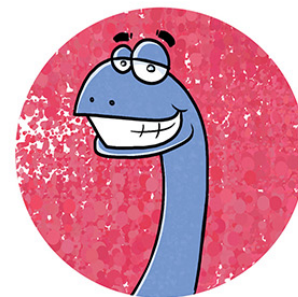
Δώρα

Χάρης

Βάκης

Μίλτος

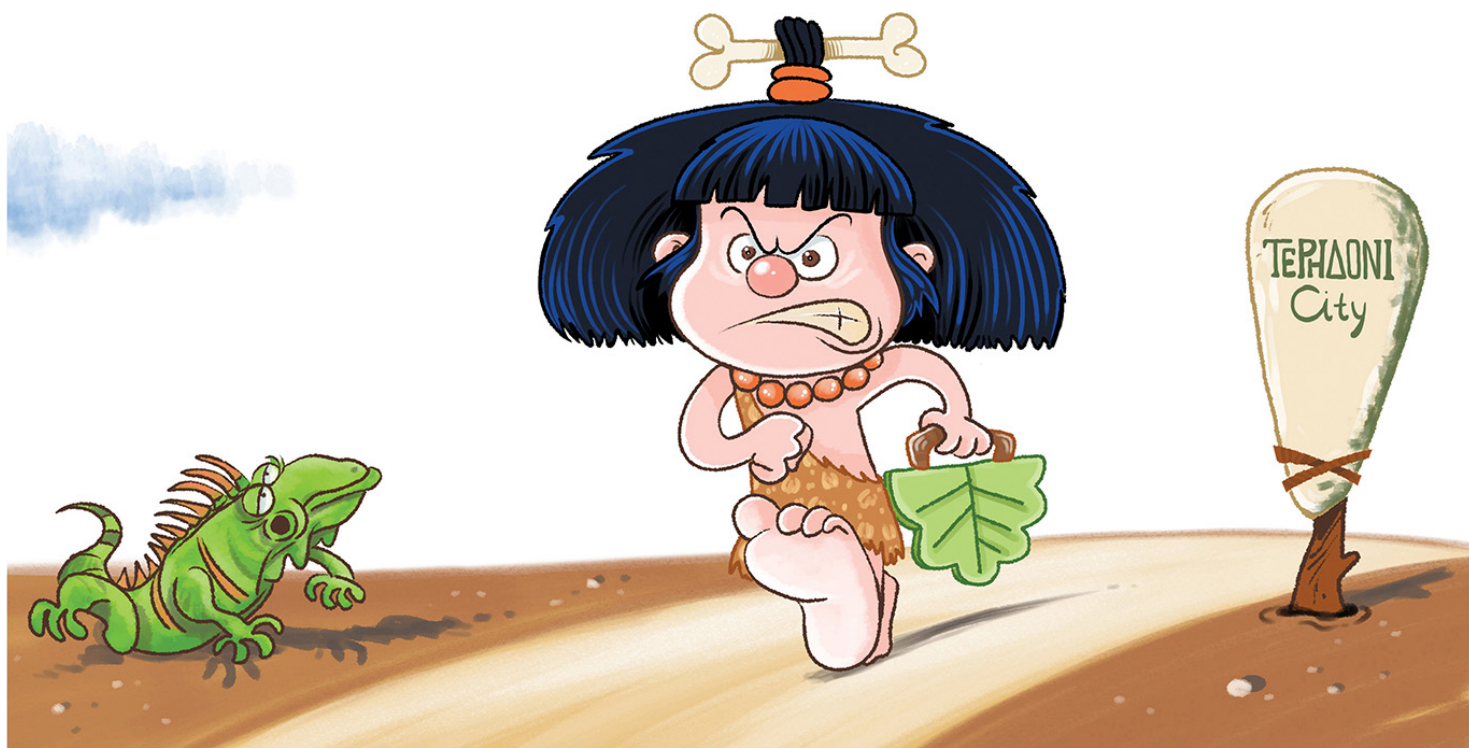
Ήταν γεμάτοι ενθουσιασμό...! Όμως μια αλλαγή θα έφερνε τα πάνω κάτω. Ο ομαδάρχης, που αγάπησαν και πέρασαν μαζί τα τρία προηγούμενα καλοκαίρια, είχε μετακομίσει κάπου μακριά και δεν θα ήταν μαζί τους φέτος.

Θα τους αναλάμβανε κάποιος άλλος.

Η μικρή Μπούλη ή αλλιώς «κίτρινο χαμόγελο», ερχόμενη από μια διπλανή περιοχή, το ξακουστό «Τεριδόνι».

Αυτή θα είναι για φέτος η ομαδάρχης τους.

Γνωστή για την απέχθεια της στην υγιεινή του στόματος, εξού και το παρατσούκλι «κίτρινο χαμόγελο», αυτό το μικρό παλαιολιθικό τερατάκι ήταν πανέτοιμο να κάνει δύσκολη τη ζωή των μικρών μας δεινοσαύρων.

Αυτοί έπλεναν τις δοντάρες τους δύο φορές την ημέρα,
χρησιμοποιούσαν οδοντικό νήμα για τα δύσκολα σημεία
και έκαναν πλύσεις με στοματικό διάλυμα.

Ή αναπνοή τους ανάβλυζε φρεσκάδα και δροσιά.

Συναγωνίζονταν για το ποιος έχει το πιο
αστραφτερό χαμόγελο.

Τα δύσκολα άρχισαν από την πρώτη ημέρα. Η Μπούλη έβαλε τους κανόνες της.
«Κανόνας πρώτος: Δεν βουρτσίζουμε τις δοντάρες μας.
Κανόνας δεύτερος: Δεν μου αρέσουν οι καθαρές ανάσες και
Κανόνας τρίτος: Αυτοί οι κανόνες είναι μυστικοί και μόνο για εσάς.
Κανένας δεν πρέπει να τους μάθει. Θα είναι το μυστικό μας».

Τα μικρά δεινοσαυράκια ταραχθηκαν.
Προσπάθισαν να απαντήσουν,
αλλά η Μπούλη τους έκοψε
τον αέρα με το καλημέρα.

«Αυτό το καλοκαίρι θα είναι χάλια και βρόμικο», είπε ο Χάρης.
«Χωρίς περιποίηση θα γίνουμε κι εμείς «κίτρινα χαμόγελα», απάντησε ο Βάκης.
«Ω, μοντιέ, δεν θέλω ούτε να το σκέφτομαι», είπε αναστενάζοντας η Δώρα.

Κάπως έτσι πέρασαν κιόλας δύο εβδομάδες
και τίποτα δεν έδειχνε πως μπορεί κάτι να αλλάξει.
Η Μπούλη είχε επιβάλλει τους απαράδεκτους
κανόνες της στα δεινοσαυράκια.
Η διάθεση τους ήταν χάλια κι αυτό έβγαине
και προς τα έξω. Τόσο έντονα μάλιστα που
το σοφό Μαμούδ, υπεύθυνος της
κατασκήνωσης, το παρατήρησε.

Πλησίασε λοιπόν τα δεινοσαυράκια και τα ρώτησε:

«Μα καλά τι συμβαίνει με εσάς; Γιατί τέτοια μούτρα;» Δεν απάντησε κανείς. Τον κοίταζαν μόνο με θλιμμένα ματάκια.

«Πρέπει να μου πείτε τι συμβαίνει. Είμαι εδώ για να σας βοηθήσω. Κάποιος σας κάνει δυστυχισμένους και θέλω να μάθω το πως και το γιατί;»

«Αλήθεια, μπορείτε να μας βοηθήσετε;»,
αναρωτήθηκε η Δώρα και φάνηκαν οι δοντάρες της
που είχαν αρχίσει να γίνονται κίτρινες.

«Μα για μισό λεπτό. Για να δω τις δοντάρες σας. Για χαμογελάστε.
Πω, πω! Αυτές δεν είναι πια καθαρές, αστραφτερές
και άσπρες. Έχουν αρχίσει να κιτρινίζουν επικίνδυνα».

«Ωχ, θα γίνουμε σαν την Μπούλη», είπε ο Μίχτος
κι άρχισαν να κλαίει όλοι μαζί.

Το Μαμούδ ήθελε να τα μάθει όλα
και τα μικρά δεινοσαυράκια
έκαναν όλες τις αποκαλύψεις
για τις απαράδεκτες τακτικές
της μικρής Μπούλης.

«Αν κατάλαβα καλά, η Μπούλη σας κάνει Μπούλινγκ.
Σας πιέζει να αλλάξετε και να γίνετε κάτι άλλο. Να γίνετε σαν κι αυτή.
Δεν σας δέχεται όπως είστε», είπε πολύ θυμωμένα το σοφό Μαμούδι.

«Εντάξει λοιπόν, έχω ένα σχέδιο για να πάρει το μάθημα της η Μπούλη.

Ακούστε καλά!

Αύριο στην καθιερωμένη πρωινή συγκέντρωση όλης της κατασκήνωσης,
θέλω να έχετε βουρτσίσει πολύ, πολύ καλά τις δοντάρες σας.
Θέλω να κάνετε πλύσεις και με στοματικό διάλυμα.
Θέλω οι ανάσες σας να είναι δροσερές».

Έτσι κι έγινε.

Τα δεινοσαυράκια χαρούμενα, χαμογελαστά και με πεντακάθαρες δοντάρες στοιχήθηκαν και περίμεναν την Μπούλη για την επιδείξεις. Όταν πλησίασε, έβγαλαν μπρος το δεύτερο μέρος του σχεδίου του Μαιμούδ.

Άνοιξαν όλα μαζί το στόμα τους και έστειλαν ένα δροσερό, φρέσκο, μυρωδάτο κύμα αναπνοής προς το «κίτρινο χαμόγελο». Η Μπούλη ταράχθηκε και με θυμωμένο ύφος φώναξε τόσο δυνατά που την άκουσαν όλοι στην κατασκήνωση:

**«ΔΕ ΣΑΣ ΕΙΠΑ ΠΩΣ ΔΕ ΘΕΛΩ ΚΑΘΑΡΕΣ ΔΟΝΤΑΡΕΣ;
ΔΕ ΣΑΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΑ ΝΑ ΤΙΣ ΒΟΥΡΤΣΙΖΕΤΕ;»**

Σιγή παντού αρχικά
και μετά αποδοκιμασίες.
Οι μυστικοί, απαράδεκτοι κανόνες
της Μπούλης δεν ήταν πλέον μυστικοί.
Τους είχαν ακούσει όλοι
και το «κίτρινο χαμόγελο»
ήταν σε δύσκολη θέση.

«Ήθελα να μην είμαι μόνο εγώ με κίτρινες δοντάρες. Ήθελα να μη ξεχωρίζω γι' αυτό το χαρακτηριστικό μου. Ήθελα να υπάρχουν κι άλλοι σαν κι εμένα», είπε κλαίγοντας η Μπούλη, βγάζοντας όλη την πίκρα από μέσα της, που την έκανε τόσο σκληρή απέναντι στους άλλους.

«Θα σε βοηθήσουμε εμείς», είπε ο Χάρης.

«Δεν θα ξεχωρίζεις πια για το κίτρινο χαμόγελο σου!

Θα σε μάθουμε να βουρτσίζεις τις δοντάρες σου», συμπλήρωσε η Δώρα.

«Θα τις βουρτσίζουμε όλοι μαζί», πετάχτηκε και ο Βάκης.

«Θα κάνουμε πλύσεις με στοματικό διάλυμα.

Θα έχεις το δικό σου οδοντικό νήμα.

Τι δική σου οδοντόβουρτσα.

Τι δική σου οδοντόκρεμα.

Θα αποκτήσεις ένα φωτεινό χαμόγελο.

Δεν θα είσαι μόνη σου πια»,

της είπε χαμογελώντας ο Μίχτος.

Έτσι κι έγινε!

Η Μπούλη έγινε καλή φίλη με τα δεινοσαυράκια. Αγάπησε το βούρτσισμα των δοντιών και την περιποίηση του στόματος. Μάλιστα ήταν τόσο σχολαστική που μετά από λίγο καιρό κανένας δεν θα την φώναζε πια «κίτρινο χαμόγελο» γιατί πλέον ήταν το «αστραφτερό χαμόγελο».

